

Bajcsa

A Dél-Dunántúl legnagyobb erdészeti csemetekertje kétségtelenül a Nagykanizsától néhány kilométerre délre található bajcsai kert. A hatvanegy hektáros erdőlelelte területből mintegy 40 hektár, melyet termelésre használ a ZALAERDŐ Rt. bajcsai erdészete. Babics István erdészeti igazgató kísér a hatalmas kertben. Az évszázados tölgyek alatt lévő erdészeti épületből indulunk. Az udvaron példás rendben sorjáznak a pihenő munkagépek. A részvénytársaság legkisebb területű erdészete a bajcsai, mindössze 769,2 hektáron gazdálkodik, mely szinte erdészkerület nagyságú. Így érthető, hogy a csemetekertben akad a legtöbb munka. Az elmúlt évben tavasszal 15 kiló akácmagot, 4039 kg feketediót, 215 kg mézgás éget, 31 kg erdeifenyőt, 17 kg vörösfenyőt vetettek, hogy csak a legfontosabbakat említsük. De került ta-

vasszal a földbe gyertyán, kecskerágó, fekete-, sima-, ezüst- és lucfenyő is. A környék erdőítéseit mégis az ősszel vetett tölgyfélék makkjából nevelt csemetefélék alkotják. Kocsányos tölgyből majd húszezer kiló, kocsánytalan tölgyből úgyszintén, cserből nyolcezer kiló került a földbe. Elegyfajokból magas kőris, hegyi juhar, madárcseresznye, hársak, vadalma nevelődött. Az elmúlt évben közel nyolcmillió csemetét emeltek ki a kertből. A teljes mennyiség mintegy felét a tölgyfélék képviselték.

Mint mindenhol az országban, a szaporítóanyagot termelő egyre inkább függ az európai faanyagkereslettől. Most éppen egy olyan periódusban vagyunk, amikor a bükkörök és fűrészáru kevésbé értékesíthető, mondja Babics István. A nyomott fapiac így kihat a bükk véghasználatokra és ezen keresztül a felújításra is, ami természetesen a csemeteigényben mutatkozik meg. Az viszont nyilvánvaló, hogy a megelőző év őszen történt bükk-makk vásárlás a többéves tapasztalatok alapján történik. Egy-két évig ugyan alávágással még bent tartható a csemete, de többéves továbbnevelés már erdőítésre alkalmatlanná teszi. A termelés tervezhetőségét befolyásolja az időszakos makktermés. Ilyenkor a vásárlás segíthet, de körültekintőnek kell lenni, hiszen a származás meghatározza a lehetőséget.

A csemetekert jól gépesített, Európai összevetés alapján jó közepesnek mondható. Átlagban 20–25 fő állandó fizikai dolgozó látja el az időszertű feladatokat. Vállalkozók csak az erdőművelésben dolgoznak, ha szükséges, őket vonják be a csemetekerti munkacsúcsokba.

A termelést azonos szinten kell tartani, ami annyit jelent, hogy a kertnek teljes kapacitással kell működni. Az időszakos makktermés megnehezíti ezt az elvárást.

A megnevelt szaporítóanyag kétharmadát saját részre hasznosítják. Általános tapasztalat, hogy hosszú távon csak a 15–20 hektáros csemetekertek tudnak biztonságosan fennmaradni, és átvészelni az egyes fafajok iránti kereslet hullámzását.

Nem mondok újat, de az erdő a csemetekertben kezdődik és ezért minőségi anyagot kell termelni, magyarázza Babics István. A legideálisabb a méretes anyag kiültetése lenne, megfelelő gyökérzetrel, mely mielőbb kinő a vad szájból, illetve a lágy szárúak szorításából. Az egészséges erdő nem képzelhető el megfelelő elegyfajok nélkül. Erre itt a bajcsai kertben nagy súlyt fektetünk. Beállítottunk egy német gyártmányú öntözőberendezést, mely sínen futja be a vetett területet. Az öntözővízzel automatikusan kijuttatható a megfelelő műtrágya és növényvédő szer is. Egyelőre kísérleti jelleggel működik, de reméljük, hogy be fog válni, mondotta az igazgató.

A bajcsai kertnek mintegy testvére a surdi díszfaiskolai termékeket előállító kert. Itt méretes földlabdás anyagot nevelnek, belföldi és külföldi piacra egyaránt. Nyilvánvaló, hogy csak jó minőséggel és pontos határidőkkel maradhatunk versenyben, s mi ennek a kihívásnak igyekszünk is eleget tenni, fejezi be a bemutatót Babics István.

Pápai Gábor

